

Bemærkninger til lovforslaget.

Loven om sømandsskat blev senest ændret ved lov nr. 204 af 31. maj 1963, jfr. lovbekendtgørelse nr. 260 af 7. juni 1963. Nærværende lovforslag har navnlig til formål at ændre visse af lovens fradragssatser, men der stilles desuden nogle ændringsforslag af mere teknisk og redaktionel art. Det af finansministeren den 17. maj 1963 nedsatte udvalg om sømandsskatten ventes at afgive betænkning om kort tid, således at betænkningen kan indgå i forslaget's behandling. Ved udarbejdelsen af forslaget er der taget hensyn til de oplysninger, som finansministeren har modtaget om udvalgets overvejelser.

Det i lovens § 5, stk. 4, omhandlede månedlige fradrag for sømænd, der sejler i udenrigsfart, foreslås forhøjet fra 170 kr. til 300 kr. om måneden, og den særlige minimalsats for ikke-forsørgere foreslås forhøjet fra 50 kr. til 100 kr. om måneden. Fradraget i § 20, stk. 1, for udenlandske sømænd, der beskattes med 15 pct. af den kontante indtægt, foreslås forhøjet fra 170 kr. til 300 kr. månedlig. Rutetraffic med en mindre sejlidistance fra havn til havn end 50 sømil foreslås i overensstemmelse med hidtidig praksis udtrykkeligt henført til den begrænsede fart, hvor sømandsbeskatningen ikke anvendes, dog således at det efter ansøgning kan tillades, at skibe i sådan rutefart under visse betingelser kan omfattes af sømandsskatteordningen. Der stilles endvidere forslag om en del ændringer til dels af mere teknisk karakter i lovens §§ 14, 15, 16 og 18; disse ændringer vil blive nærmere omtalt i det følgende. Endelig foreslås det, at sømandsskat i henhold til lovens kapitel II, der svares af sømænd bosat på Færøerne, skal tilfalde Færøernes landskasse. Dette er i overensstemmelse med, hvad der for tiden fra 1959 har været gældende i henhold til tekstanmærkning til § 1 på de årlige finanslove.

Ændringerne skal efter forslaget træde i kraft den 1. januar 1965. I øvrigt henvises til nedenstående bemærkninger til de enkelte ændringsforslag.

Til nr. 1.

Ændringen tager sigte på at bestemme det fartområde, hvortil sejlads ad indre vandvejsystemer i udlandet skal henregnes. Efter forslaget skal farten anses for nærfart, hvis indsejlingen sker fra et sted på kystlinien inden for nærfartsområdet, og ellers for udenrigsfart.

Til nr. 2.

Efter fast praksis omfattes ruteskibe, hvorved forstås skibe, der sejler efter fast tidsplan og ad

bestemt sejlroute, af sømandsskatteordningen, såfremt sejlidancen fra havn til havn andrager 50 sømil eller mere. Er sejlidancen mindre end 50 sømil, holdes skibet uden for sømandsbeskatningen, idet sejladsen anses for omfattet af bestemmelsen i lovens § 2, nr. 4 b, om skibe, der sejler i begrænsede fartområder.

Den således praktiserede distanceafgrænsning foreslås lovfæstet. Ved ændring nr. 11 foreslås samtidig indført adgang til i visse nærmere angivne tilfælde at dispensere fra kravet til ruteskibets fart, når rederiet i forvejen har skibe, som er omfattet af sømandsskatteordningen. Herom henvises nærmere til bemærkningerne til ændring nr. 11.

Til nr. 3.

Ændringen er alene af redaktionel art.

Til nr. 4.

Det særlige fradrag for sejlads i udenrigsfart har siden sømandsskatteordningens ikrafttræden den 1. januar 1959 udgjort 170 kr. månedlig, for ikke-forsørgere dog højst 15 pct. af indtægten om bord efter visse fradrag og mindst 50 kr. om måneden. Fradraget foreslås nu forhøjet til 300 kr. månedlig, for ikke-forsørgere dog højst 15 pct. af indtægten om bord efter visse fradrag og mindst 100 kr. om måneden.

Ved den foreslåede forhøjelse af fradraget er der taget hensyn til den siden 1958-59 stedfundne udvikling i priser og lønninger. Desuden er der i noget højere grad, end det var tilfældet ved behandlingen af sømandsskatteoven i 1958, lagt vægt på de ekstraordinære, men ikke konkret påviselige udgifter, der vil være en følge af sejladsen i fjerne farvande.

Til nr. 5-8.

De i lovens § 14, § 15, § 16, stk. 1 og § 18 foreslåede ændringer er alle af mere skatteteknisk karakter.

Den væsentligste ændring tager sigte på at skabe et bedre grundlag for beskatningen af bevaret indkomst, f. eks. hustruens indkomst ved arbejde i land, i tiden efter ophør af tjeneste om bord. Medens sømanden er under sømandsbeskatning, beskattes den bevarede indkomst ved en såkaldt forskelsskatteberegning, jfr. lovens §§ 14-16. Skatten af den bevarede indkomst udfindes stort set som forskellen mellem den skat, der efter de alminde-